

Versek, dalok Március 15-ére

(1/1)

duli:

Elsősorban gyerekeknek szóló mondókákat, verseket, dalokat próbáltam összegyűjteni, amelyek az ünnepről, katonákról, huszárokról szólnak.

Vannak nem gyermekeknek íródott művek, ilyen például a "Nemzeti dal" is. De mivel ez nem maradhat ki, ezért csak egy részletet írtam le belőle. :)

Ha ismeretek még hasonlókat, írjátok meg!

Piros, fehér, zöld,
ez a magyar föld.

Magyarország a mi hazánk,
miénk ez a föld,
kis zászló a kezemben,
piros, fehér, zöld.

Aki nem lép egyszerre

Aki nem lép egyszerre,
Nem kap rétest estére,
Pedig a rétes nagyon jó,
Katonának az való!

Nem megyünk mi messzire,
Csak a világ végire,
Ott sem leszünk sokáig,
Csak tizenkét óráig.

Petőfi Sándor : Nemzeti dal (részlet)

Talpra magyar, hí a haza!
Itt az idő, most vagy soha!
Rabok legyünk vagy szabadok?

Ez a kérdés, válasszatok! –
A magyarok istenére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk!

Donászy Magda: Március 15.

Melegebben süt ma a nap
elmúlt már a hosszú tél.
Minden házon zászlót lenget
a víg márciusi szél.
Magyarország szabadságát
ünnepeljük e napon,
Háromszínű magyar zászló
Azért leng a házakon.

Juhász Magda: Jön egy katona

Nézd, ott jön egy katona,
Hetykén áll a bajusza,
Tiszteleg, tiszteleg,
Arca komoly, nem nevet.
Itt van már a katona,
Meggérdezem mi baja.
Keze fáj, keze fáj,
Mert olyan sokat szalutál?
Azt mondja a katona,
A kezének nincs baja.
Szíve fáj, szíve fáj,
Elhagyta egy kisleány.

Ne búsulj te katona,
Nézd, itt van egy trombita.
Fújj bele jó nagyot
Elszáll majd a bánatod!

Sarkady Sándor: Fel!

Itt az óra,
itt az óra!
Aki vitéz
fel a lóra!

Rajta vagyok, rajta máris-
vitéz volt a nagyapám is.

Weöres Sándor: Rajta, rajta!

Rajta, rajta jó katonák,
zászlónk lengjen égre.
Verjük le az ellenséget,
fusson messze végre!

Weöres Sándor : Megy az úton...

Megy az úton a katona,
zúg a vihar, fúj a szél,
zúg-búg, fúj a szél,
a katona sose fél.

Mitől félne? Kezibe kard,
gonoszoknak odavág,
dirr-durr, odavág,
sose bántsák a hazát.

duli:

Dalok

Kossuth Lajos azt üzente

Kossuth Lajos azt üzente,
Elfogyott a regimentje.
Ha még egyszer azt üzeni,
Mindnyájunknak el kell menni,
Éljen a magyar szabadság,
Éljen a haza!

Kossuth Lajos írdeák,
Nem kell néki gyertyavilág.
Megírja ő a levelet,
A ragyogó csillag mellett,

Éljen a magyar szabadság,
Éljen a haza!

Esik eső karikára,
Kossuth Lajos kalapjára,
Valahány csepp esik rája,
Annyi áldás szálljon rája!
Éljen a magyar szabadság,
Éljen a haza!

Huszár gyerek, huszár gyerek

Huszár gyerek, huszár gyerek,
Szereti a táncot.
Az oldalán, az oldalán,
Csörgeti a kardot.
Ha csörgeti, hadd csörgesse,
Pengjen sarkantyúja:
Kossuth Lajos verbunkja,
A muzsikáltatója.

Falu végén, falu végén,
Szépen muzsikálnak.
Oda hívnak engemet is
Magyar katonának.
Be is állok a verbunkba,
Ha már verbuválnak,
Elmegyek a pajtásimmal
Vitéz regrutának.

A jó lovas katonának

A jó lovas katonának de jól vagyon dolga.
Eszik iszik a sátorba, semmire sincs gondja.
Hej élet, be gyöngy élet, ennél szebb sem lehet-
Csak az jöjjön katonának aki ilyet szeret.

Paripáját megforgatja, úgy megyen dolgára.
Csillog, villog a mezőben, virágszál módjára.
Hej élet, be gyöngy élet, ennél szebb sem lehet-
Csak az jöjjön katonának aki ilyet szeret.

Jól van dolga

Jól van dolga a mostani huszárnak.
Nem kell szénát kaszálni a lovának.
Mert a széna porcióba van kötve,
Van kötve, de van kötve,
Gyere rózsám tedd a lovam elébe.

Édesanyám ki a huszár ha én nem?
Ki nyergeli fel a lovát, ha én nem?
Felnyergelem aranyszőrű lovamat,
Lovamat de lovamat,
Lerugatom véle a csillagokat.

Gábor Áron rézágyúja

Gábor Áron rézágyúja fel van virágozva.
Indulnak már a tűzerek, messze a határba.
Nehéz a rézágyú, felszántja a hegyet, völgyet.
Édes rózsám, a hazáért el kell válnom tőled.

duli:

Versek, dalok idén is az ünnep alkalmából. Huszárokról, katonákról, lovakról elsősorban.

Egy 6-7 éves gyerek már könnyedén megtanulja a Nemzeti Dalt, és egy kis beszélgetés során meg is érti a vers üzenetét, tartalmát.
Így míg tavaly csak az első versszakát írtam le, idén álljon itt teljes terjedelmében. Hisz e nélkül nincs is ünnep. :)

Petőfi Sándor : Nemzeti Dal

Talpra magyar, hí a haza!
Itt az idő, most vagy soha!
Rabok legyünk vagy szabadok?
Ez a kérdés, válaszatok! –
A magyarok istenére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk!

Rabok voltunk mostanáig,
Kárhozottak ősapáink,
Kik szabadon éltek-haltak,
Szolgaföldben nem nyughatnak.

A magyarok istenére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk!

Sehonnai bitang ember,
Ki most, ha kell, halni nem mer,
Kinek drágább rongy élete,
Mint a haza becsülete.
A magyarok istenére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk!

Fényesebb a láncnál a kard,
Jobban ékesíti a kart,
És mi mégis láncot hordtunk!
Ide veled, régi kardunk!
A magyarok istenére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk!

A magyar név megint szép lesz,
Méltó régi nagy híréhez;
Mit rákentek a századok,
Lemossuk a gyalázatot!
A magyarok istenére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk!

Hol sírjaink domborulnak,
Unokáink leborulnak,
És áldó imádság mellett
Mondják el szent neveinket.
A magyarok istenére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk!

(Pest, 1848. március 13.)

(Hallgattassuk meg gyerkőceinkkel e verset a Tolcsvay László által megzenésített formában is.
Az interneten megtalálható.)

duli:

Piros, fehér, zöld
Ez a magyar föld.
Jobb kezemmel megvédem a hazámat,
Bal kezemmel ölelem a babámat. :)

Sarkady Sándor: Zeneszó zeng

Zeneszó zeng, menetelnek
Süt a napfény, fut a felleg.
Fel a zászló, fel az égre-
Magyarország örömére.

Szabadság dala szálljon,
Aki ember, ide álljon;
Jövel édes, szabad világ-
Gyönyörű légy Magyarország.

Drégely László: Pereg a dob...

Pereg a dob:
Tra-ta-ta,
Most kezdődik
A csata.
Papírcsákó
Fejemen,
Ezt a csatát
Megnyerem.
Lovam seprő:
Nyi-ha-ha,
Vágtat, mint egy
Paripa,
Kardom is van:
Fakanál,
Aki nem fut,
Póru jár!

Weöres Sándor: Nincs szebb a virágnál...

Nincs szebb a virágnál,
szép szál katonánál,
libegő, lebegő
zászló lobogásnál.

Jön már, jön a század!
Nézd a katonákat!
Fegyverük, vaskezük
védik a hazánkat.

Gáspár János: Vesszőparipám

Leng, leng kicsi fa,
Majd, majd valaha
belőlem is lesz egy kicsi
lovas katona.

Ló, ló, paripa,
száján zabola;
gyí te, gyí te tüzes csikó,
váglass amoda!

Lebben a serény
félre kis legény,
Árkon-bokron, mint a fecske
átrepülök én!

Gyors a lovam...

Gyors a lovam lába,
Vágtat a csatába,
Szénát, zabot, jó abrakot
Nem kapott hiába.

Csákót a fejembe,
Megyek Debrecenbe,
Csengő-bongó százforintost
Teszek a zsebembe.

(Ezt a versikét Brekibogyó :) osztotta meg velünk először a Mondókás topikban, de szerintem ide is illik, és én személy szerint nagyon szeretem. :))

Dal

Kossuth Lajos táborában...

Kossuth Lajos táborában
Két szál majoránna,
Egy szép barna, de magyar huszár
Sej lovát karélyozza.

Ne karélyozz, magyar huszár
Mert leesel róla!
Nincsen itt a te édesanyád
Sej, aki megsiratna!

Ne sirasson engem senki
Jól vagyok tanítva!
Sem léptébe, de sem vágtába
Sej, le nem esek róla!

Mert a huszár a nyeregbe
Bele van teremve,
Mint a rozmaring a jó földbe
Sej, belegyökerezve.

(Itt meghallgatható :
<http://www.youtube.com/watch?v=F7NxQKPrTLQ&feature=related>)

Szép ünnepet! :)